

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. свят.) о 5-ій годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: улица
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковани.

Рукописи звертають ся
лиш на окреме жаданє
і за зложенєм оплати
почтової.

Рекламації незапеча-
тані вільні від оплати
почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в агенції дневників
пасажа Гавемана ч. 9 і
в п. к. Старостах на
провінції:

на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40

Поодинокє число 2 с.
З почтовою пере-
силкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90

Поодинокє число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуації на Угорщині. — Клопоты Туреччини. — Автентична вість про убитє консуля Ростковського.)

Ситуація на Угорщині все ще не вияснена і авдиенції угорських політиків у монарха відбувають ся дальше. Що з них вийде, годі наперед сказати. Поки що можна лиш представити, як стояли річи до минувшої неділі. Цісар і в неділю уділяв авдиенцій а коли ему радили, щоби виїхав на прогульку до Геделі, Цісар мав сказати: Дайте мені спокій з прогулками. Взагалі має Цісар бути дуже рознервований і подразнений. В останніх часах мав Цісар сказати до одного з державних достойників роздрозненим голосом: Не розумію того, що мені о тих річах ніхто через 36 літ ані сльвцем не згадав. — Після того, як річи стояли аж до неділі, можна припускати, що криза потягне ся ще довший час і ледви чи вже тепер підчас побуту цісарського буде залагоджена. Остаточне рішенє в сій справі настане мабуть нині або завтра, бо Цісар приймав вже майже всіх політиків у себе.

В політичних кругах говорять, що Корона уважає мало що не всі т. зв. національні жаданя за небезпечні для армії, але стоїть при тих концесиях, які признавало давнійше правительство, а котрі не нарушували єдності

армії. Дальше кажуть, що єсть майже виключена річ, щоби мова службова і мова команди могла стати ся предметом основнійшої дискусії. Політики, що були на авдиенції у Цісаря, набрали того переконання, що міродайні круги не відкидають відразу національні жаданя, але скорше може бути, що будуть увзгляднені ті постанови, в наслідок котрих мадярска молодіж в школах військових одержала би вихованє відповідне мадярському духови. Вказують на то, що майже всі політики, які явили ся перед Цісарем, вставляли ся за признанєм якихсь національних жадань, одні в більших, другі в менших розмірах. Майже всі політики зазначували то, що одинокий спосіб, яким можна би залагодити кризу, то признанє національних концесий.

Туреччина має клопоты на всі боки; не досить того, що не може дати собі ради з ворохобнею в монастирських санджаку, але тепер має ще й в другім санджаку ворохобню, іменно в санджаку Кірк-Кілісе. З деяких вістий і спостережень на місци виходить, що ворохобню в Кірк-Кілісе приготовлювано вже від довшого часу, щоби тим способом розбити турецькі сили і розтягнути войско на два далекі від себе простори, та щоби тоді, колиби войско із серекского санджаку вийшло, викликати ще й там ворохобню. Внаслідок того мусить Туреччина знову зброїти ся і мобілізувати дві дивізії.

О тій новій ворохобни повідомив турецький міністер для справ заграничних амбасад-

рив австро-угорського і російського. Після того повідомленя показала ся одна ватага ворохобників коло Васіліко над Чорним морем а друга в горах Істранджа. Ворохобники ограбили два турецькі села і спалили їх а багато з жителів поубивали. Так само показали ся ватаги ворохобників коло Пінекі межі Ваза а Мідія над Чорним морем та загрозили жителям згаданой місцевости, котрі телеграфічно зажадали помочи. Против одной з тих ватаг вислано відділ войска зложеной з 20 вояків; ворохобники звабили вояків в засідку і всіх убили. З Константинополя вислано до Вази один баталіон піхоти і одну шкадрону кавалерії. З Адрианополя вирушив до Васіліко командант жандармерії Магліс паша з одним полком кавалерії.

Pol. Corr. одержала від свого дописувателя з Константинополя автентичну вість про убитє консуля Ростковського, оперту на основі справоздань конзулярних і слідства переведеного турецькими властями. Отже так було: Убийство стало ся коло каракола (будки стражничої) Нузгетіе. Ростковский був убраний по цивільному і мав лиш уніформову шапку на голові. Він вибрав ся був лиш в супроводі учителя своїх дітей. Каваса при нім не було. Коли повіз переїздив побіч будки, стояв там реформований вже жандарм Галім (з роду Альбанець) і він не салютував. Ростковский казав задержати коні і стоячи в повозі, відозвав ся: Чому не салютуєш? Не знаєш,

8)

БОСНА І ГЕРЦЕГОВИНА

(Після Праймдльсбергер-Мр., др. Вальтера
Реннера, Делі і др. зладив К. Вербин).

(Дальше).

3. Занятє Сараєва в 1878 р. — Місто і єго займавості.

Вже коли їдемо залізницею вздовж широкої рівнини, на котрій столиця Босни, видко, що доїзджаємо до якогось великого міста. Всюди видко сільські доми в турецьким стилю та літні двірки магометанських властителів більших посілости, а поміж ними європейські будинки та нові плянтації. На гостинцях великий рух возовий а побіч того цілі каравани вючних звіврят, що несуть на собі найпрецізнійші товари та плоди польні і городнани. Ноша людей стає щораз різнороднійша, а навіть вже й жінки показують ся, почасті убрані по турецьки, так, мов би були позашивані в міхи, з котрих їм лиш очі дрібку виглядають. Наконєць поїзд стає; якраз полудне і ми опинили ся на великім європейским двірці, де такий рух, така глота, що аж трудно то описати. То перший вступ до „золотої Босна Се-

раю“, до золотої босаньської палати, як то за турецьких часів називано босаньську столицю.

Не так мирно, тихо і весело було тут перед 25 роками в день 18 серпня 1878. Австро-угорське войско під проводом верховного команданта окупаційної армії, польного обозного бар. Филиповича стануло було того дня під Сараєвом. Сам Филипович в своїм урядовім повідомленю назвав був сей похід на Сараєво „без сумніву смілим“. Та й цілий похід на Босну і Герцеговину був занадто смілий і показав, як мало австрійські політики і стратеги числили ся з дійстними обставинами і як хибно прикладали європейську міру до країв, що лиш своїм географічним положенєм належали до Європи. Коли вже під Маглем показало ся, що одною компанією войска з бандою попередю годі здобувати чужі землі, то сам похід на Сараєво поучив аж надто добре, що пруска наука з 1866 добра для відносин європейських, але не в краю, що лиш по імени зачисляє ся до Європи.

Бар. Филипович, наслідуючи Прусаків, хотів як найскорше заняти столицю Босни, гадаючи, що тим способом як найборше і найуспішнійше закінчить війну з ворохобниками, бо занятєм Сараєва зломить відразу їх силу і длятого форсував похід на Сараєво. Тимчасом показало ся, що занятє столиці не помоголо нічого, не ослабило відпорности Босанців, а противно додало їм ще більшої відваги і аж тоді ворохобня розширила ся на добре по ці-

лім краю, а війна потягнула ся ще шість неділь. Бічна кольонна під проводом польного маршалка-поручника гр. Сапаріго, що творила лівє крило головної кольонни, мусіла по кровавій борбі під Дольною Туслею вернути назад до Добою і тут обскочили єї ворохобники зі всіх боків. Филиповичеви не повіставало нічого як лиш або вертати назад і подати поміч Сапаріму, або здати єго на ласку судьби та іти самому на Сараєво. Він рішив ся на се послідне. Не критична була тоді хвиля, можна зміркувати із сего, що розповідає полковник др. Вальтер з Вальтгоффен в своїх споминах із тих часів.

Дня 16 серпня — каже він — був я на подвірю касарні в Травнику занятий класификацією 108 коний, які ми знайшли в турецькій касарни, коли до мене прискочив на кони командант 2 гірської бригади ген.-майор Архікнязь Іоан Сальватор (пізнійший Іоан Орт, що пропав десь без сліду) і так відозвав ся до мене: Чи чули ви, що ворохобники взяли вчєра Банялюку, а гр. Сапаріго обступили ворохобники в Добою, а той дурак Филипович в своїй сліпоті їде на Сараєво. — Я — каже Вальтер Гоффен — старав ся Архікнязя успокоїти і сказав єму, що Банялюка недалеко хорватської границі і мабуть наші войска заняли вже знову се місто та й для Сапаріго прийде поміч з Броду, а похід на Сараєво то ще після мого погляду найліпше, що верховний командант може зробити. Але Архікнязь не дав ся тим

хто я! Жандарм зачав набивати карабін, а Ростковський відозвав ся знову: Не знаєш, що робиш. В тій хвили роздав ся вистріл і куля перелетіла по при повіз. Зараз потім друга куля поцілила Ростковского в груди і він упав. Галім прийшов тоді, приложив ему люфту до голови і третім вистрілом зробив ему смерть. Товариші убийника били ще трупа колбами, а другі жандарми, що на то надбігли, почали ще стріляти за повозом і покалічили коні. Два zdegradovanі за то офіцери знуцали ся над убитим і зневажили трупа.

Новинки.

Львів дня 26 го серпня 1903.

— **Затверджене вибору.** С. В. Цісар затвердив вибір Павла Тиховського, властителя Гувник на маршалка і Меч. Корвина, властителя Юрчкової на заступника маршалка ради повітової в Добромили.

— **Приїзд Цісаря до Львова.** Міска комісія відбула вчера засідане, на яким раджено над прийнятем нашого монарха у Львові дня 13 вересня с. р. Ухвалено вівзати президію міста, аби она запросила до участі всі місцеві власті урядові та консисторії всіх трех обрядів, аби они постарали ся, щоби в прийнятю Цісаря взяли участь всі брацтва церковні для утвореня шпаліру. Міска комісія запросить до участі в шпалірі всі товариства і корпорації з відзнаками, прапорами і евентуально оркестрами. Крім того ухвалено отворити в комісариятах і в ратуши бюра, де мали би зголошувати ся горожанська сторожа до удержаня порядку і ладу в часі приїзду Цісаря. Члени горожанської сторожи одержать синьо-червоні відзнаки. До горожанської сторожи можуть належати лише люди старші і поважні, які би справді своїм тактом і повагою могли удержати лад в часі загального ентузіазму.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніє концепції Намістництва Юл. Струєвського з Сянока до Товмача і дра Генр. Руссоцкогго з Бродів до Сянока.

— **Доповняючий вибір** двох членів ради повітової в Стрию з громад міських розписала Президія ц. к. Намістництва на день 22 вересня с. року.

— **Презента.** Ц. к. Намістництво наділило презентою о. Вас. Левицкогго, апостольского прототаря на опорожену греко-кат. парохію цісарского наданя в Сокалі.

— **Проби з новимн канонами.** Нині зачнуть ся під Н. Торгом проби з новими гавбицами, котрими артилерія має збудити побудовану нарочно в тій цілі кріпость. На ту пробу прибуде 18 генералів і значне число штабових та інших офіцерів. З войскових відділів прибуває там нині з Кракова 100-ий полк піхоти, 1-ий полк корпусної артилерії, дивізія гавбиць, баталіон піонірів, відділ кавалерії і відділ з балюнами. Дивізія гавбиць уставив ся на захід від П. Торгу в віддаленю 6—7 кілометрів і звідтам буде острілювати форти. Передвчера прибув на місце відділ кріпостної артилерії, щоби витичити лінійю естрілів, а також відділ кавалерії, щоби очистити околицю, т. е. виселити мешканців із району стріляня.

— **В справі „Селянської Бурси“ у Львові.** Речинсь до зголошень на прийате до маючої отворити ся „Селянської Бурси“ у Львові був назначений до 25 липня, а дотепер вплинуло на руки підписаного ледви 5 зголошень. Відома річ, що після числа зголошень винаймає й уряджує хата і укладає ся цілорічний бюджет, а з 5 зголошеннями не знати властиво, що зробити. А що після донесеня дзвників наука в школах львівських розпочне ся по причині шкарлатини аж 11 вересня, то в такім случаю зискали би ми на часі, отже дальші зголошення просимо надіслати до 1 вересня. Місце бурси подамо до відомости пізнійше. — *І. Чиж*, в Клепарові, п. Львів.

— **Пожарний „Сокол“ в Торговиці,** повіта товмацкогго, засновано на філіяльних статутах львівского „Сокола“. Статути Намістництво вже затвердило.

— **Нещасливі пригоди.** В Бібрці повертав оноді з вправ 15 п. піхоти улицю оселі, на котрій найшов ся случайно 7-літній син тамошного листоноса. Нагло надїхав тою самою улицю на кони офіцер від артилерії. Хлопчака не міг вже уступити ся і дістав ся під копита коня, котрий ударив его так сильно в голову, що приголомше-

ного ледви відратовано і нема надії, щоби остав при житю. — В Сереті, коло Чистилова, повіта тернопільского, утопув підчас купели жовнір 2 п. драгонів, Альоіз Мішек, родом з Чехії.

— **Сирітска доля.** Петро Андрушків, 11-літний хлопець сільський, прийшов пішки з Горожанни до Львова. Не маючи на селі ніякої опіки ні удержаня, за порадою тамошного віята прибув до Львова шукати сестри, волочив ся по улицах міста, але сестри не найшов. За те арештував его поліціянт за волокитство, а що не мав при собі грошей, замкнуо его в поліційних арештах, а звідси буде шупасом відставлений до Горожанни.

— **Майно без властителів.** Англійська почта вислала в минувшім році 4 мільярди листів. З того 25 мільонів листів не доручено задля неточної адреси причім по отвореню коверт найдено 500.000 золотих монет і банкових білетів. Чеки, векслів і марок найдено на 17 мільонів.

— **3 Товариства сьв. Петра.** На річ Товариства імени сьв. Петра для несеня помочи убогим церквам прислав десан буский о. Словицкий 54 К, на котрі зложили: церков і парох Горпина о. Лозинський 8, господар в Горпині Іван Бабух 2, церков д. в Нагірцях 6, церков і завідатель Дернова о. Андрушишин 8, церков і парох Дідилова о. Поджарко 8, парох Камінки струм. о. Цегельський 2, церков в Руді і взииниці 12 К. З розспродажи 300 примірників своїх провідій відступає завідатель Хоросна, а тепер вікарій архикатедральний о. Кінаш половину т. е. по короні від примірника на річ товариства сьв. Петра. Відділ тов-а сьв. Петра складаючи жертводате теви сердечну подяку і замавляючи по примірникови для кожного виділового, просить заравом преч. родимців особливо духовних поспішати з закупиом тих прекрасних проповідій і в сей спосіб прийти в поміч нашому так важному тов-у. Так само схотять преч. родимці, по приміру Поляків, при кожній случайности, особливо же при весілях, празниках та інших забавах і торжествах памятати на те тов о. В тім вигляді апелюємо тут до патріотизму наших красавиць і нашої молодіжи, особливо семинарицкої. В такий і тим подібний спосіб зібрала ческа молодіж, женська і мужеска, мільйонні суми на своє „divadlo“! — *Виділ.*

успокоїти, лиш сказав: „О ні, побачите, як сумно закінчить ся похід окупаційний в наслідок наших недостаточних военных сил“.

Отже серед таких обставин розпочав ся похід на Сараєво. Головна кольонна машерувала долиною Босни і мусіла що дня вести кроваву борбу. Так було під Жепчем, у вивозі між скалами коло Врандука, коло Ган Белаловач, у вивозі коло Какань і коло Висока. Ворог всюди засідав, а хто попав ся ему в руки, той гинув серед страшних мук. Але ще більше як від куль ворога гинули люди від хороби, котру викликувала страшна утрома в наслідок дуже трудних маршів і велика спека. А все-таки військо держало ся ще добре, коли дня 17 серпня перша кольонна станула під Сараєвом.

Реконесанс показав, що ворохобники лагодили ся енергично боронити місто а бар. Филипович постановив був первістно заняті місто дня 18 серпня, що мало бути ніби дарунком для монарха в день его уродин. Але військо було так страшно змучене, що він відступив від сего пляну і дав війську того дня відпочити а дальший марш назначив на другий день. Ціла военна сила під Сараєвом була так мала, що аж смішно: 18 баталіонів з 58 пушками і кількома шкадронами гузарів станули дня 18 серпня перед досить розлогим містом. Як би противник був лиш трохи ліпше з'організований, то ніхто не був би важив ся виступити против ворохобників.

Похід на місто розпочав ся вже о 3 год. рано дня 19 серпня. Ціла армія поділила ся на пять кольон. Найтруднійший і найдальший марш мусіли відбуті кольонни по обох крилах; три середущі кольонни мали піддержувати пальбу доти, доки би аж не показало ся, що обі бічні кольонни обійшли вже становища неприятеля. Густа мрака станула австро-угорскому війську в пригоді і оно перейшло спо-

кійно помежи позиціями неприятеля та заняло становища визначені головною командою.

Около пів до 6 год. рано роздав ся перший вистріл з пушок на сараєвській кріпости. В слід за ним стали сипати ся кулі з пушок зі всіх укріплень міста на австрійські лінії і тепер розпочала ся борба артилерії, до котрої виступили одна по другій всі австрійські батерії, що уставились були на всіх горбах довкола міста. Около 6 год. кольонна лівого крила заняла була гору Пасин брдо а стирійський 9 баталіон стрільців стрінув ся з ворохобниками, котрі поза мурами міста усецали собі були шанці з каменя, та злагодин ся до бою. Град куль посипав ся на стирійців і спер їх, але они мимо великих страт не уступились зі свого становища, доки аж не наспіла головна сила кольонни. По переду всіх ступав відділ 38 полку піхоти і підійшовши дуже близько під позиції ворохобників, розпочав такий огонь, що ворохобники мусіли уступитись із шанців.

Тимчасом борба артилерії не втихла і протягнула ся аж до пів до 11 год. перед полуднем. О тій порі приказав бригадир, полковник Вілеч брати приступом позиції заняті ворохобниками від полудневої сторони. Шість компаній 46 полку піхоти пустилось тоді на неприятеля і мимо того, що ворохобники обсицали їх градом куль, виперли їх і взяли їх позиції та ігнали за ними до міста. Тут розбігли ся ворохобники по домах і тепер розпочала ся страшна борба в місті, бо рівночасно один баталіон 52 полку піхоти впав до міста від північної сторони. До борби разом з мужчинами виступили і жінки а діти доносили їм муніції. Де лиш вояки впади до забарикадованих домів, там зараз мужчини, жінки і діти кидались на них з ганджарами і ножами та розпочала ся страшна різня.

Але військо ступало безупинно наперед. Щораз то нові компанії кидали ся в улиці

повні диму від пороху та від горючих домів і тут ставали до борби муж против мужа. Так вела ся борба на улицах міста аж до 3 год. з полудня і скінчила ся аж тоді, коли військо заняло кріпость. О 4 год. вивішено на кріпости торжественно австрійську хоруггов. Одна батерія дала 101 вистрілів, музика 46 полку піхоти заграла австрійський їмн а ціле військо крикнуло гримко „Гурра!“ О 5 год. борба вже зовсім скінчила ся і серед звуку дзвонів вїхав бар. Филипович зі своїм штабом до міста.

Жертви сеї борби були розмірно великі. Згинуло двоє офіцерів і 57 мужа а 10 офіцерів і 304 мужа було ранених, отже ціла страта виносила 373 людей. Між раненими був молодий поручник від артилерії. Якийсь молодий турецький хлопчище стрілив до него з пістолета може на два кроки з близька. Куля поцілила годинник і розбила его, а кусні з него вбили ся в тіло і зробили велику рану. Мимо того поручник сидів на кони аж до самого кінця борби і аж тоді дав собі рану обв'язати. Він дістав в нагороду ордер залізної а від команданта армії на памятку золотий годинник замість того, котрий розбила турецька куля. Той поручник єсть нині майором і цісарским адютантом; він називає ся маркі Гозані.

Заняте Сараєво, в котрім знайдено великі запаси муніції, ослабило сило ворохобників, але не здомило єї. Під Добоем обступило було 18. дивізію 18.000 Арнаутів і хто знає, чим би то було скінчило ся, як би ще в пору не наспіла була поміч. Коли накінець з Австрії прислано більше війська, прийшло дня 21 вересня до борби на Маєвіца Плянїна на півночі від Дольної Тузлі і австрійська армія побіла ворохобників так, що они розбігли ся і по найбільшій часті повтікали за границю. Відділи австро-угорского війська ходили опісля по цілім краю і де лиш винайшли ворохобників, зараз їх розганяли, а в кріпостях і цитаделях поставлено

Господарство, промисл і торгівля.

— Ц. к. Дирекція залізниць державних оповіщує: Gazeta Lwowska з дня 24, 25 і 26 серпня оголошує розписані оферти на роботи годинниковарські обіймаючі напругу і удержане годинників службових всякого роду в бюрох дирекційних і на шляхах ц. к. Дирекції залізниць державних у Львові. — Оферти владжені на звичайнім формулярі листовім заосмотрені етемплем по одній короні на кождім аркуші і маючі напись „Оферта на роботи годинниковарські“ належить вносити до ц. к. Дирекції залізниць державних у Львові, найдалше до 15 вересня 1903 р. до години 12 в полудне. — Близші услівя можна переглянути або одержати в ц. к. Дирекції залізниць державних у Львові, другий поверх двері ч. 231 в годинах урядових, або дістати на письмі за оплатою почтової належитости.

Теперішня назва стациї Гайнерсдорф на шляху Нідерлінденвізе-Баріцдорф-Гайнерсдорф буде з днем 1 жовтня с. р. змінена на „Гайнерсдорф в горішній Шлезві“.

ТЕЛЕГРАМИ.

Будапешт 26 серпня. Є. В. Цісар прийме нині на аудиенції міністра Даранія. В суботу виїде Цісар до Відня.

Будапешт 26 серпня. Цісар навідав ся вчера о пів до 10 год. перед полуднем в шпитали до нещасливих жертв погорівшого парничого складу товарів, а відтак був на місци пожежі і сказав до старшого бурмістра Маркуса: Бажаю собі, щоби статути будівельні піддано ревизії, аби на будуче можна не допустити до подібних случаїв. Бажаю собі також, щоби розсліджено основно причини пожару і стверджено, хто винен.

сильні залоги. Лиш одна ще кріпость Клядунша держала ся доти, доки єї залога не зїла послідного кусника хліба. Дня 20 вересня і она піддала ся. Там уставлено відовідну залогу і на тім скінчила ся окупація.

Як же змінило ся Сараєво від тої пори! Нині виглядає оно серед зеленої рівнини мов би діамант обложений смарагдами. Рідко де знайде ся краще положене від того, в яким знаходиться ся столиця Босни. Она крита зі всіх боків. Від півночи піднімають ся вершки Гум і Градань, на сході Малий Орловац і Грастова Глява, на полудни Капа, Драгулац і Дебело Брдо. Поза вершками тих гір піднімає ся гірська маса Требевица, що майже зовсім замикає Сараєво, так що по найбільшій часті лиш на полудневий всхід, до турецьких країв, осталась була вузенька стежка, по котрій їхало ся верхом на кони, а котра ішла високо горою стінками Требевиці, обмежена з другого боку стрімкими берегами ріки Мілячка. З часом то змінило ся о стілько, що доми потягнули ся на рівнину і на захід, але не далше, як їх ще могли заслонювати гори.

Нині то зовсім инакше. Коли вийти з двірця, здає ся, мов би то ми ішли до новочасного міста, що лише-що зачало будувати ся, а орієнт мало тут пригадує ся. Дворець залізницї, що іде понад Босну, стоїть далеко поза містом, там, де ще перед немногими роками тягнули ся поля і сіножатя, де прж гостинци стояли лиш поодинокі буди, де продавали чорну каву, або кілька селянських хат, що стояли в Пофаліцких садах. Нині щось дуже потягнуло місто до заходу. Насамперед єсть чим поїхати. Електрична залізниця іде аж до самої середини міста до улиці Фергадія; на подорожних чекають у великим числї порядні європейські фіякри, а омнібуси кількох готелїв забирають своїх гостей.

Білград 26 серпня. Зі Скопья наспіла вість, що валї вислав до болгарского єпископа писмо, в котрім робить єго одвічальним за непокої в Скопью.

Йокогама 26 серпня. Російські власти сконфіскували в Камчатці японські кораблі, котрі купували рибу, а то з причини недозволеної торгівлі і задержали 25 офіцирів корабельних, а 278 моряків відослали до Йокогами.

Надіслане.

Всім тижням

можна оглядати

Босну, Герцеговину і Дальмацію

в Хромофотоскопі ПАСАЖ МИКОЛЯША.

— Вступ 20 с. —

Галія аукційна

Львів, пасаж Миколяша

приймає всякі предмети вартісні, як дорогоцінності, обставу, оружя, дивани, фортепьяни і взагалі діла штуки і старинности.

Вистава отверта цілий день від 9-тої години рано до 7½ вечером.

Вступ вільний.

Ліцитації два рази тижнево, в понеділок і в четвер.

— Хто хоче скріпити своє здоровле сьвіжим гірским воздухом, найприїжджає до Білих Ослав, де знайде одвітне удержанє з помешканєм по 70 К місячно, у влстителя торгівлі К. Петровского. Білі Ослави єсть то місцевість, положена о 9 км. від Делятина, а має далеко лагіднійший гірський воздух як Яремче. Перед приїздом упрашаєсь повідомити влстителя торгівлі.

Давнійшим лиш часом з Броду надїхав якийсь подорожний австрійским возом почтовим, що їздив сюди раз на тиждень, або якась жєнщина на уживанїї в краю „арбі,“ з деревляними колєсами, ще в передготових часів. В прочім їздило ся верхом на кони, або ходило ся пішки. На тім місци, де нині при улиці Франц Йосифа стоїть величезний „Готель Європейский,“ стояв одвісенький малий готель, котрий яко-такі відповідав вимогам західно-європейских подорожних. Управителем того готелю був якийсь Грек. Впрочім були лиш самі турецькі ганї (заїздні коршми), в котрих не було ні вигоди, ні чистоти. На стайні, що до них належали, уважали більше, як на помешканя для людей і лиш в двох таких коршмах, в „Ташлі-ганї“ в Безісталї і в „Македонським ганї,“ котрих нанї вже нема, були для гостей окремі нумеровані комнаты. Впрочім містили ся всі на „міндерлюках“ (тапчанах, вкритих лежанками) уставлєних по під три стїни комнаты. Постїль мусїв подорожний сам з собою везти, подїбно як то ще й нині єсть на далєкїм вєходї, або й в подальших закутинах Босни та Герцеговини. Нині знайде тут подорожний так вигідне приміщенє, як і в інших головних містах Європи. Перворядний готель європейский та готелї „під австрійским цісарем,“ „під Радецьким,“ „готель Австрия,“ та богато поменших гостинниць заспокоюють всі вимоги і потреби всїляких веретв євєспільности, а поживити ся можна не як давнійше в харчівнях отвертих від стороны улиць, але в добрих рєставрацях та пиварнях.

(Дальше буде).

Виданя

Руского педагогічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софїї ч. 9а).

Виданя без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. Др. Л. Кельнер: Коротка істория педагогїї 60 с. *Китиця желань 2. розширене виданє 40 с. *Читанка ч. I, III, IV. опр. по 40, без оправы по 20 с. *Ів. Левицкий: Попались. Рїздвяні сцени 20 с. *Вол. Шухевич: Записки школяря 40 сот. *Тарас Шевченко: Кобзар для дїтїй 30 с. Гордїєнко: Картагинці і Римляни 20 с. *Юлії Верне: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. Др. Мих. Пачовский: Замїтки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. Дзвінок з р. 1894 4 К. Др. Мандибур: Олімпія 40 с. Віра Лебедова: Гостинець дїтям 50 с. *Василь В-р. Джонатам Свіфт. Подорож Гулївера до великанів 50 с. *Мальота: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. *А. Глодзїньский: Огород шкільний 1 К. 20 с. Сальо: Непос, учебник для III класи гімназ. 1 К. 30 с. Kokurewicz Józef: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. *А. К.: Робінзон неїлюстрований 20 с. О. Нинанковский: Батько і мати, двосьпів з фортепьяном 20 с. *Дніпрової Чайки: Коза дєреза 50 с. Мапа етнографїчна Руси-України 40 с. Барановский: Приписи до іспитів 40 с. Дзвінок з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. Вол. Шухевич: Від Бєсєида до Андїв 20 с. *Ів. Франко: Абу Казємові Каппї 40 с. Дзвінок з р. 1901 6 К. Остап Манарушка: Короткий огляд руско укр. письменства 30 с. *Т. Шевченко: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. *Ів. Франко: Коли ще звїрі говорили, казки для дїтїй 80 с., опр. 1 К. 10 с. Віра Лебедова: Малі герої 50 с., опр. 70 с. *Ів. Спілка: На чужинї 40 с., опр. 54 с. Стефан Пятка: Дарунок для дїтїй 40 с., опр. 60 с. *Оповіданя для дїтїй 40 с., опр. 54 с. *Мих. Коцюбинський: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. *Олекса Катренко: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. Василь В-р: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. *Л. Кримский: Переклады 40 с., опр. 54 с. Картни з історїї Руси-України. 40 с. *Д. Н. Мамина-Сибїряна: Дїтячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. *А. Пушкін: Байки 30 с. *Марко Вовчок: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. *МартаБорецка: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. *Ковалів Стефан: На прїчках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. *Др. Мих. Пачовский: Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. *Гр. Л. Толстой: Казки 40 с., опр. 54 с. *Поеми О. Кониського: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальської 20 с., опр. 34 с. Оповіданя М. Вовчна. II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Давні пригоди Комаха Сангвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньської 20 с. *Малий єспіваник 20 сот. *Клявдия Лукашевич: Серєд цвїтів, комедия в 2 дїях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньської 20 с., обї опр. 54 с. Шекспїр в повістках 30 с., опр. 60 с. Дві могили, Королевского 18 с., опр. 32 с. Англїйскї казки, 24 с., опр. 38 с. *Леонїда Глібова: Байки 10 с. *В. Чайченко: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. Дніпрової Чайки, Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. Учитель на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначенї звїздкою, апробованї Радом шкільною на нагороду пильности до шкїл народних, Інститутка і Шекспїр в повістках до шкїл видїлових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педагогічнїм у Львові ул. сьв. Софїї ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропїтїйского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самїм товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстрованї ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послїплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтовою

За редакцію відповідає: Адам Креховецкий

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в сантиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку в каменем Кор.	2-10	2-20	2-30	2-40	2-50	2-60	2-65	2-70
на 5-кагр. по- силку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатські срібно-сталеві коси мають товще як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псаюку), то есть гірську траву і збіже; що тільки попаде під неї, перетинає за одним замахом; на ступу тільки незначно вживають ся і мовольну роботу хлібороба ва половину легшу роблять. Приятна, легка робота на полі справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косять тільки карпатськими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англійської сталі дуже добре жвуть збіже і легко перебивають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то в 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цінники даром і оплачено, просить запам'ятати нашу адресу. З поштенем:

Александр Копач,

Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришене зареєстроване в обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрації, за предложенем документів виказуючих достаточну гіпотечку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума новичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки забезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членський вносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 в 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентує на 4% . Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродійні ціли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті ціли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦІЯ в справах позичок уділяє Дирекция і агенти.

Головна агенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошеня виключно лиш ся агенция.

СТЕЛЛЯ

найновіший інструмент сальоновий швейцарський, самограй, ноти металеві без гачиків в різних величинах. Продає Соболевський годинникар у Львові, площа Марийська (готель французський).